

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2015r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Stachurska

Protokolant: Ewa Sęk

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2015r. w Warszawie

sprawy M. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania M. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 27 marca 2015r., nr (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyjmuje, że M. D. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia 5 grudnia 2014r. oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 16 grudnia 2014r.;
2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. na rzecz M. D. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

M. D. w dniu 4 maja 2015r. złożyła do Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., odwołanie od decyzji z dnia 27 marca 2015r., znak: (...), stwierdzającej, że jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom/u: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu od dnia 5 grudnia 2014r. oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 16 grudnia 2014r. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona wskazała, że posiada materiał potwierdzający faktyczne prowadzenie działalności gospodarczej (odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 27 marca 2015r., znak: (...), k. 2-2v a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. na podstawie art.

477⁽¹⁴⁾ § 1 k.p.c. wniósł o oddalenie odwołania wskazując, że zaskarżona decyzja jest zasadna.

W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wskazał, że M. D. będąc w zaawansowanej ciąży dokonała zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych od dnia 5 grudnia 2014r., a od dnia 16 grudnia 2014r. również do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego z tytułu prowadzenia działalności (z kodem zgłoszenia 0570). Następnie w dniu 20

grudnia 2014r. wystąpiła z wnioskiem o zasiłek macierzyński przy czym zgłoszenia do ubezpieczeń wpłynęły do organu rentowego dopiero w dniu 7 stycznia 2015r., a więc po wystąpieniu z roszczeniem o zasiłek macierzyński.

Dodatkowo organ rentowy wskazał, że w toku postępowania wyjaśniającego ubezpieczona nie przedstawiła dowodów na prowadzenie działalności gospodarczej, w szczególności nie został wykazany jakikolwiek przychód. Wykonywania czynności związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej nie potwierdzili również przesłuchani świadkowie. Z ich zeznań wynika jedynie fakt otrzymania wizytówek od M. D.. W ocenie organu rentowego, przedstawione okoliczności dają podstawy do stwierdzenia, iż zgłoszenie do ubezpieczeń miało charakter pozorny w rozumieniu art. 83 k.c. i zostało dokonane z naruszeniem zasad współżycia społecznego (art. 58 § 2 k.c. w zw. z art. 300 k.p.), jedynie w celu uzyskania wysokich świadczeń z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wobec powyższego, zaskarżoną decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych stwierdził, że M. D. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega ubezpieczeniom społecznym od dnia 5 grudnia 2014r., w tym od 16 grudnia 2014r. dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu (odpowieź ZUS na odwołanie z dnia 2 czerwca 2015r., k. 4-5 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. D. posiada średnie wykształcenie. Od najmłodszych lat zajmowała się opieką nad dwiema młodszymi siostrami, nadto opiekowała się dziećmi znajomych (zeznania świadka R. K., płyta CD, k. 116 a.s., zeznania M. D., płyta CD, k. 116 a.s.). Jednocześnie od 2001r. ubezpieczona miała orzeczoną całkowitą niezdolność do pracy i pobierała z tego tytułu świadczenie w postaci renty (zeznania M. D., płyta CD, k. 116 a.s.).

Ubezpieczona od dnia 10 maja 2012r. zatrudniona była na podstawie umowy o opiekę nad dzieckiem i jako niania opiekowała się K. C. (ur. (...)) (umowa o opiekę nad dzieckiem z dnia 10 maja 2012r., k. 55-56 a.s.). W czasie sprawowania tej opieki wielokrotnie wychodziła z podopiecznym na spacer do parku, podczas których organizowała różnego rodzaju zabawy i zajęcia. Do parku na spacer przychodziła także K. T., która zajmowała się wnukiem od 2011r. Podczas jednego ze spacerów poznała ubezpieczoną. Od tego momentu ubezpieczona i K. T. niemal codziennie widywały się. Organizowały dzieciom czas, np. w postaci wspólnych wycieczek. Spędzały także czas z dziećmi w osiedlowym klubiku (zeznania świadka K. T., płyta CD, k. 116 a.s.).

Sprawowanie opieki nad K. C. przez ubezpieczoną trwało do sierpnia 2014r. Umowa o sprawowanie opieki nad dzieckiem, zawarta z jego matką, nie została przedłużona z uwagi na to, że rodzice dziecka posłali je do przedszkola. Zastrzegli jednocześnie, że w przyszłości będą zainteresowani korzystaniem z usług ubezpieczonej.

W związku z brakiem dochodów, jak i posiadaniem wieloletnim doświadczeniem w zakresie opieki i wychowania dzieci ubezpieczona postanowiła rozpocząć prowadzenie działalności gospodarczej, która umożliwiłaby jej profesjonalizację świadczonych usług opieki nad dziećmi oraz poszerzenie ich zakresu o dodatkowe usługi, tj. porady na temat rozwoju i wychowania dzieci (dane o zgłoszeniach ubezpieczonego, a.r., referencje A. C. z dnia 28 lipca 2015r., k. 64-65 a.s., zeznania świadka A. C., płyta CD, k. 97 a.s., zeznania świadka R. K., płyta CD, k. 116 a.s., zeznania M. D., płyta CD, k. 116 a.s.).

O pomysłach dot. działalności gospodarczej ubezpieczona mówiła wielokrotnie osobom z najbliższego otoczenia, radziła się m.in. A. C., która jest radcą prawnym. Początkowo plany ubezpieczonej wiązały się z otwarciem przedszkola, jednakże ubezpieczona nie dysponowała odpowiednim do tego lokalem i ograniczyła swe zamierzenia m.in. do opieki nad dziećmi we własnym mieszkaniu bądź bezpośrednio u klienta (zeznania świadka K. T., płyta CD, k. 116 a.s., zeznania świadka R. K., płyta CD, k. 116 a.s., zeznania M. D., płyta CD, k. 116 a.s.). Chciała także – za namową siostry mieszkającej poza granicami kraju - udzielać porad wychowawczych przy użyciu strony internetowej bądź w rozmowach bezpośrednich (zeznania świadka A. C., płyta CD, k. 97 a.s., zeznania świadka R. K., płyta CD, k. 116 a.s.).

W okresie od dnia 13 sierpnia 2014r. ubezpieczona była niezdolna do pracy i Zakład Ubezpieczeń Społecznych wypłacał jej zasiłek chorobowy (zaświadczenie lekarskie, k. 51-54 a.s., zeznania świadka R. K., płyta CD, k. 116 a.s.). Powodem niezdolności do pracy była ciąża, która przebiegała z powikłaniami. W czasie ciąży ubezpieczona kilkakrotnie trafiała

do szpitala, pierwszy raz w 7 tygodniu ciąży z powodu podejrzenia rozszczepienia spojenia łonowego. Lekarz zalecił jej wówczas umiarkowany tryb życia (karta informacyjna leczenia w (...), k. 25 a.s., zeznania M. D., płyta CD, k. 116 a.s.).

W związku z powyższym M. D. obawiała się, czy będzie w stanie podjąć jakąkolwiek pracę. Obawy w szczególności dotyczyły nawrotu choroby nowotworowej, która ujawniła się u ubezpieczonej w przeszłości. Ostatecznie okazało się jednak, że w okresie ciąży nie doszło do nawrotu i ubezpieczona mogła podjąć działania, aby faktycznie założyć działalność gospodarczą (książeczka ciąży, k. 23-24 a.s., zeznania M. D., płyta CD, k. 116 a.s.). Z dniem 5 grudnia 2014r. nastąpiła rejestracja działalności gospodarczej pod nazwą „M. P. w sprawach wychowania oraz rozwoju dziecka” z siedzibą przy ul. (...) lok. (...), w W., NIP: (...), REGON: (...). Od tego samego dnia ubezpieczona dokonała również zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych, w tym do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego, zaś od dnia 16 grudnia 2014r. zgłosiła się do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej (ZUS ZUA – zgłoszenie do ubezpieczeń, k. 28-28v a.s.). Jako rodzaj wykonywanej działalności gospodarczej w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej ubezpieczona wskazała działalność portali internetowych (kod (...)), pozostałą działalność usługową w zakresie informacji, gdzie indziej niesklasyfikowaną (kod (...)) oraz opiekę dzienną nad dziećmi (kod (...)) (potwierdzenie przyjęcia wniosku z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej z dnia 5 grudnia 2014r., a.r., wpis w CEiIDG, a.r., ZUS ZUA – zgłoszenie do ubezpieczeń, k. 28-28v a.s.). Wszystkie sprawy formalne związane z rozpoczęciem działalności gospodarczej pomagał jej załatwiać konkubent R. K. (zeznania M. D., płyta CD, k. 116 a.s.).

M. D. nie było stać na założenie własnej strony internetowej, dlatego też założyła profil na stronie internetowej (...). Profil ten został jednakże zablokowany przez administratora portalu z uwagi na inny od przyjętego profil działalności ubezpieczonej, tj. usługi w zakresie porad i wychowania dzieci (zeznania świadka R. K., płyta CD, k. 116 a.s., zeznania M. D., płyta CD, k. 116 a.s., zrzuty ekranu ze strony internetowej, k. 99 – 101 a.s.).

Ubezpieczona nie figuruje w rejestrze podatników podatku VAT. Nie odprowadzała także zaliczek na podatek dochodowy za rok 2014 (pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego W. z dnia 27 lutego 2015r., a.r.). Dokonywała terminowych płatności tytułem składek za ubezpieczenia społeczne, w tym na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe (lista wpłat zidentyfikowanych - wpłaty na fundusz (...), a.r., potwierdzenie płatności, k. 38-41 a.s., szczegóły transakcji, k. 42-50 a.s., zeznania świadka R. K., płyta CD, k. 116 a.s.). Nie prowadziła podatkowej księgi przychodów i rozchodów, gdyż rozlicza się na podstawie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych.

W okresie od dnia 5 grudnia 2014r. do dnia 20 grudnia 2014r. ubezpieczona nie udzielała porad ani nie sprawowała opieki nad dziećmi, ograniczyła się jedynie do reklamowania prowadzonej działalności gospodarczej m.in. w parku.

Brak środków pieniężnych uniemożliwiał ubezpieczonej podjęcie innych działań marketingowych mających na celu roz reklamowanie prowadzonej działalności, dlatego też podczas spacerów, czy też w szkole córki rozdała znanym jej mamom przygotowane własnoręcznie wizytówki (oświadczenie, a.r., wizytówka, a.r., zeznania świadka M. M., płyta CD, k. 97 a.s., zeznania świadka R. K., płyta CD, k. 116 a.s., zeznania M. D., płyta CD, k. 116 a.s.). Wizytówki otrzymały m.in. M. M., A. K., D. B. (zeznania świadka A. K., płyta CD, k. 97 a.s., zeznania świadka M. M., płyta CD, k. 97 a.s., zeznania świadka D. B., płyta CD, k. 116 a.s.). Na wizytówkach widniała informacja odnośnie zakresu oferowanych usług (porady w sprawach wychowywania oraz rozwoju dziecka), adres M. D. (ul. (...), (...) W.), NIP ((...)), adres strony internetowej ((...)), jak i numer telefonu ((...)) (wizytówka, a.r.).

Wizytówkę podczas jednego ze spacerów M. D. przekazała D. B., która przebywała z dzieckiem w parku. Ubezpieczona zaoferowała jej opiekę nad dzieckiem, bądź udzielanie porad w przypadku jakichkolwiek pytań dotyczących wychowania dzieci. D. B. nie zdecydowała się jednak na skorzystanie z oferty ubezpieczonej, gdyż nie było jej na to stać (zeznania świadka D. B., płyta CD, k. 116 a.s.).

W dniu 20 grudnia 2014r. ubezpieczona urodziła dziecko i wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o wypłatę zasiłku macierzyńskiego. Wniosek o zasiłek wpłynął do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w dniu 5 stycznia 2015r.

(karta informacyjna leczenia w szpitalnym oddziale ratunkowym, karta informacyjna leczenia szpitalnego, k. 26-27v a.s.).

W okresie po porodzie ubezpieczona nie miała klientów. W marcu 2015r. nawiązała współpracę z A. K., którą znała wcześniej od około 3 lat, gdyż ich dzieci chodzą wspólnie do szkoły. Dziecko A. K. miało problemy w szkole, więc ubezpieczona zaoferowała jej swoje usługi. W związku z tym doszło do spotkania, na którym omówiono warunki współpracy, m.in. warunki płatności. Potem kontakty i udzielanie porad odbywały się telefonicznie bądź przy okazji spotkań w szkole i trwały do lipca 2015r. A. K. pobierała świadczenie w postaci renty, dlatego też nie była w stanie jednorazowo uregulować pełnej należności za usługę w wysokości 900 zł. Ubezpieczona zdecydowała się rozłożyć klientce powyższą należność na raty. Rozliczenia następowały w formie gotówkowej, faktura zaś została wystawiona po zrealizowaniu usługi w dniu 29 lipca 2015r. (zeznania świadka A. K., płyta CD, k. 97 a.s., zeznania M. D., płyta CD, k. 116 a.s., korespondencja e-mailowa z dnia 29 lipca 2015r., k. 61 a.s., faktura z dnia 29 lipca 2015r., k. 63 a.s.).

Po założeniu działalności gospodarczej M. D. nadal świadczyła usługi na rzecz A. C. w zakresie opieki nad jej synem K.. Nie doszło do zawarcia pisemnej umowy, warunki współpracy były ustalane ustnie. Opieka była realizowana w okresie wakacyjnym oraz wówczas, gdy zaistniała taka potrzeba, np. w przypadku choroby chłopca (zeznania świadka A. C., płyta CD, k. 97 a.s., zeznania M. D., płyta CD, k. 116 a.s.). W tych okresach opieki nad K. ubezpieczona była wielokrotnie widywana (zeznania świadka A. K., płyta CD, k. 97 a.s., zeznania świadka M. M., płyta CD, k. 97 a.s.). M. in. D. B. widziała ubezpieczoną na placu zabaw, gdy ta opiekowała się swoją córką oraz kilkuletnim chłopcem (zeznania świadka D. B., płyta CD, k. 116 a.s.). Za jednorazową opiekę nad K. ubezpieczona nie pobierała należności od A. C., a jedynie wówczas, gdy opieka była realizowana w dłuższym okresie (zeznania M. D., płyta CD, k. 116 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych pismem z dnia 28 stycznia 2015r. zawiadomił M. D. o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ustalenia obowiązku podlegania przez nią ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej (pismo ZUS z dnia 28 stycznia 2015r., a.r.).

W dniu 10 lutego 2015r. do organu rentowego wpłynęło oświadczenie M. D. dotyczące otwarcia przez nią działalności gospodarczej, a jako załącznik przedstawiona została kopia potwierdzenia przyjęcia wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej z dnia 5 grudnia 2014r. oraz kopia wydruku z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (potwierdzenie przyjęcia wniosku z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej z dnia 5 grudnia 2014r., a.r., wpis w CEiIDG, oświadczenia, a.r.).

Pismem z dnia 16 marca 2015r. organ rentowy poinformował ubezpieczoną o zakończeniu postępowania wyjaśniającego, w tym o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów, wglądu do zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz przedłożenia dodatkowych dokumentów i wyjaśnień przed wydaniem decyzji w sprawie (pismo ZUS z dnia 16 marca 2015r., a.r.).

W dniu 17 marca 2015r. M. D. zawarła ze spółką (...) S.A. z siedzibą w W. – reprezentowaną przez pełnomocnika K. F., umowę ramową o świadczenie usług. Na podstawie umowy w/w spółka przyjęła zlecenie i podjęła się prowadzenia dokumentacji rachunkowej klienta w formie ewidencji do celów ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych (umowa ramowa o świadczenie usług z dnia 17 marca 2015r., k. 59-60 a.s., zeznania świadka R. K., płyta CD, k. 116 a.s.). Za realizację powyższych usług księgowych dokonywała płatności za pośrednictwem przelewów bankowych (potwierdzenie płatności, k. 62 a.s.). Przed 17 marca 2015r. ubezpieczona nie korzystała z usług księgowych z uwagi na okoliczność, że jeszcze nie miała klientów i środków pieniężnych, by zapłacić za takie usługi (zeznania M. D., płyta CD, k. 116 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. na podstawie art. 83 ust. 1, art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 11 ust. 2, art. 12 ust.1, art. 13 pkt 4, art. 38 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013r., poz. 1442, z późn. zm.) wydał w dniu 27 marca 2015r. decyzję nr (...), w której stwierdził, że M. D. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom/u: emerytalnemu, rentowym,

wypadkowemu od dnia 5 grudnia 2014r. oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 16 grudnia 2014r. (decyzja ZUS z dnia 27 marca 2015r., nr (...), a.r.). M. D. odwołała się od powyższej decyzji (odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 27 marca 2015r., znak: (...), k. 2-2v a.s.).

W dniu 7 lipca 2015r. ubezpieczona dokonała zmiany nazwy prowadzonej działalności na (...). Dodatkowo jako rodzaj wykonywanej działalności gospodarczej w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej wskazała wykonywanie pozostałych robót budowlanych wykończeniowych (kod (...)) (wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, k. 58 a.s., zeznania M. D., płyta CD, k. 116 a.s.). Od tego momentu rozpoczęła świadczenie usług w zakresie wykańczania wnętrz i aranżacji terenów, w czym pomagał jej konkubent R. K. (zeznania świadka R. K., płyta CD, k. 116 a.s.).

Ubezpieczona w dniu 8 lipca 2015r. wystawiła na rzecz spółki (...) sp. j. z siedzibą przy ul. (...) w W. fakturę nr (...) na kwotę 2.927,40 zł za wykonanie prac konserwatorskich i zabezpieczających (faktura nr (...) z dnia 8 lipca 2015r., k.112 a.s.). Natomiast w dniu 17 września 2015r. wystawiła na rzecz A. C. fakturę nr (...) za sprawowanie opieki diennej nad dzieckiem opiewającą na kwotę 1.000 zł (faktura nr (...) z dnia 17 września 2015r., k. 90 a.s.).

Następnie w dniu 2 października 2015r. ubezpieczona wystawiła na rzecz spółki (...) sp. j. z siedzibą przy ul. (...) w W. fakturę nr (...) na kwotę 4.305,00 zł za realizację prac adaptacyjnych terenu (faktura nr (...) z dnia 2 października 2015r., k. 112 a.s.).

W grudniu 2015r. ubezpieczona opiekowała się K. C., który z powodu ospy nie mógł uczęszczać do przedszkola. Po zakończeniu usługi zostanie wystawiona faktura VAT (zeznania M. D., płyta CD, k. 116 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie powołanych dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy, w tym w aktach postępowania prowadzonego przez organ rentowy. Zdaniem Sądu dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Dodatkowo nie były one kwestionowane przez strony sporu w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem wynikające z nich okoliczności należało przyjąć za podstawę ustaleń faktycznych.

Sąd ocenił jako wiarygodne również zeznania świadków: M. M. (płyta CD, k. 97 a.s.), A. K. (płyta CD, k. 97 a.s.), A. C. (płyta CD, k. 97 a.s.), K. T. (płyta CD, k. 116 a.s.), R. K. (płyta CD, k. 116 a.s.), oraz D. B. (płyta CD, k. 116 a.s.), ponieważ świadkowie potwierdzili to, co wynika z dokumentów. Zdaniem Sądu ich zeznania były swobodne i konkretne oraz niesprzeczne między sobą, a dodatkowo pozostawały w zgodzie z zeznaniami ubezpieczonej.

Oceniając zeznania M. D. (płyta CD, k. 116 a.s.) Sąd uwzględnił, że ubezpieczona w sposób szczegółowy opisała czynności wykonywane w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, w szczególności zawarte umowy. Sąd uznał, że jej zeznania były logiczne i spójne, a ponadto okoliczności z nich wynikające w przeważającym zakresie zostały potwierdzone zeznaniami świadków oraz dowodami z dokumentów. Wobec tego nie było podstaw, aby je kwestionować.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie M. D. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 27 marca 2015r., znak: (...), jako zasadne podlegało uwzględnieniu.

Decydujące znaczenie dla rozważenia zasadności stanowiska strony odwołującej miało rozstrzygnięcie spornej kwestii, czy M. D. od dnia 5 grudnia 2014r. podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz od dnia 16 grudnia 2014r. dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu jako osoba prowadząca pozarolniczą

działalność gospodarczą. Aby rozstrzygnąć powyższą kwestię, należy dokonać szczegółowej wykładni przepisów ustawy z dnia 13 października 1998r.

o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2013r. poz. 1442; zm.). Art. 6 ust. 1 pkt 5 tejże ustawy stanowi, że obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi. W myśl art. 13 pkt 4 w/w ustawy powyższy obowiązek powstaje od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania jej wykonywania, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Zgodnie z art. 8 ust. 6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się:

- osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych,
- twórcę i artystę,
- osobę prowadzącą działalność w zakresie wolnego zawodu:
 - w rozumieniu przepisów o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne,
 - z której przychody są przychodami z działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych,
- wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz wspólników spółki jawnej, komandytowej lub partnerskiej,
- osobę prowadzącą publiczną lub niepubliczną szkołę, inną formę wychowania przedszkolnego, placówkę lub ich zespół, na podstawie przepisów o systemie oświaty.

W rozpoznawanej sprawie organ rentowy kwestionował faktyczne prowadzenie działalności gospodarczej przez M. D.. Sąd Okręgowy uznał jednak, że zaistniały wszystkie elementy świadczące o prowadzeniu działalności gospodarczej przez ubezpieczoną.

Legalną definicję działalności gospodarczej zawiera art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013r. poz. 672 z późn. zm.), co oznacza, że definicja ta powinna być traktowana jako powszechnie obowiązujące rozumienie tego pojęcia w polskim systemie prawnym (postanowienie SN z dnia 2 lutego 2009r., V KK 330/08, Prok. i Pr.-wkł. 2009, nr 6, poz. 17). Wedle powołanego przepisu działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa (np. adwokaci, lekarze) – wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Przedsiębiorcą

w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Za przedsiębiorców uznaje się także wspólników spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej (art. 4 u.s.d.g.).

Obowiązek ubezpieczenia osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą wynika z faktycznego prowadzenia tej działalności. Tym samym do powstania obowiązku ubezpieczenia wymagane jest faktyczne prowadzenie tej działalności, które definiuje się jako rzeczywistą działalność zarobkową, wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły. Rozpoczęcie działalności gospodarczej polega na podjęciu w celu zarobkowym działań określonych we wpisie do ewidencji działalności gospodarczej (wyrok Sądu Najwyższego

z dnia 21 czerwca 2001r., II UK 428/00). Zgłoszenie i wpis do ewidencji działalności gospodarczej stanowi jednak tylko podstawę rozpoczęcia działalności gospodarczej w rozumieniu jej legalizacji i nie jest zdarzeniem ani czynnością utożsamianą z podjęciem takiej działalności (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 6 czerwca 2013r., o sygn. akt III AUa 1928/12, wyroki Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2005r., I UK 80/05, OSNP 2006 nr 19-20, poz. 309, z dnia 5 maja 1999r., I PKN 665/98, OSNAPiUS 2000 Nr 14, poz. 535 i z dnia 10 grudnia 1997r., II UKN 392/97, OSNAPiUS 1998 Nr 19, poz. 584; wyrok NSA z dnia 29 marca 1999r., II SA 124/99, LEX nr 46193; wyrok SA w Rzeszowie z dnia 26 października 1993r., III AUr 312/93, OSA 1994 Nr 3, poz. 17).

Definiując działalność gospodarczą, w orzecznictwie i doktrynie wskazuje się na pewne konieczne cechy działalności gospodarczej, tj. zarobkowy charakter, ekonomiczną klasyfikację, zawodowy charakter oraz sposób jej wykonywania (zorganizowany i ciągły) (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 7 stycznia 2010r., I ACa 461/09). Zarobkowy charakter działalności gospodarczej oznacza, że zamiarem (celem) jej podjęcia jest osiągnięcie zysku. Zysk z kolei należy definiować jako nadwyżkę przychodów nad stratami. Należy przy tym liczyć się z możliwością nieuzyskania przychodu z prowadzonej działalności gospodarczej, czyli poniesienia straty. Tym samym o zarobkowym charakterze działalności gospodarczej nie decyduje faktyczne osiągnięcie zysku, lecz zamiar jego osiągnięcia (cel). W jednym z wydanych wyroków Naczelny Sąd Administracyjny (wyrok

z dnia 26 września 2008r., II FSK 789/07, LEX nr 495147) wskazał, że „dana działalność jest zarobkowa, jeżeli jest prowadzona w celu osiągnięcia dochodu (zarobku), rozumianego jako nadwyżka przychodów nad poniesionymi kosztami. Działalność pozbawiona tego aspektu jest działalnością charytatywną, społeczną, kulturalną i inną (określaną mianem non profit)”. Działalność prowadzona niezarobkowo, nawet jeśli będzie jednym z rodzajów działalności wyspecyfikowanej w art. 2 ustawy, nie może być uznana za działalność gospodarczą (tak WSA w Warszawie w wyroku z dnia 8 października 2004r., II SA 3673/03, LEX nr 159913).

W wyroku z dnia 16 sierpnia 2012r. (II SA/Po 427/12, CBOSA) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu wskazał z kolei, że „o zarobkowości działalności decyduje cel jej wykonywania. Jeżeli zakłada się osiągnięcie w związku z działalnością i w jej efekcie nadwyżki przychodów nad poniesionymi kosztami, a więc osiągnięcie dochodu, to znaczy, że został określony cel zarobkowy tej działalności. Samo określenie celu ma jednak wymiar subiektywny i mieści się w sferze zamiaru danego podmiotu”. Podobne stanowisko zaprezentował Sąd Najwyższy wskazując, że bez znaczenia jest fakt osiągnięcia dochodu z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. Jeśli nie przynosi ona zysku, nie oznacza to, iż przestaje być działalnością gospodarczą (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 1992r., III CZP 134/92, OSNC 1993, nr 5, poz. 79).

Jeśli chodzi zaś o element ciągłości prowadzenia działalności, to podkreślić trzeba, że celem wprowadzenia takiego wymogu było wyłączenie z definicji działalności gospodarczej czynności jednorazowych. Jednakże przesłanki tej nie należy utożsamiać z koniecznością wykonywania działalności bez przerwy. Istotny jest zamiar powtarzalności określonych czynności celem osiągnięcia dochodu (wyrok NSA z dnia 28 kwietnia 2011r., II OSK 333/11).

W przedmiotowej sprawie ubezpieczona, wbrew stanowisku organu rentowego, spełniła wszystkie przesłanki warunkujące uznanie, iż faktycznie prowadziła działalność gospodarczą. Wprawdzie przed urodzeniem dziecka (w okresie od 5 do 20 grudnia 2014r.) nie uzyskała żadnych dochodów, ale działania, jakie podjęła, były ukierunkowane na osiągnięcie określonego zarobku i stanowiły przejaw faktycznie prowadzonej działalności gospodarczej rodzącej obowiązek podlegania ubezpieczeniom. M. D. przede wszystkim reklamowała swoją działalność i usługi, które chciała świadczyć. Niewątpliwie nie dysponowała wówczas wystarczającymi środkami pieniężnymi, które mogłyby być przeznaczone na podjęcie skutecznych działań marketingowych, jednakże ta okoliczność nie miała w sprawie większego znaczenia, ubezpieczona nie pozostała bowiem bierna i m.in. wykonała własnoręcznie wizytówki, które po założeniu działalności rozdawała znajomym i mamom dzieci, które znała ze szkoły córki. Oferowała im w ten sposób świadczone przez siebie usługi, m.in. w zakresie opieki nad dziećmi oraz porad wychowawczych. Ta okoliczność została potwierdzona przez świadków M. M., A. K. oraz D. B.. Wskazać przy tym należy, że to nie było jedyne działanie ubezpieczonej zmierzające do pozyskania klientów. M. D. zarejestrowała się również na portalu

internetowym niania.pl, który umożliwił rodzicom dzieci wyszukiwanie niań mogących zająć się ich pociechami. Profil ubezpieczonej został jednakże zablokowany przez administratora portalu z uwagi na inny profil działalności ubezpieczonej od przyjętego w regulaminie, tj. usługi w zakresie porad i wychowania dzieci. Ta okoliczność nie wpłynęła jednak negatywnie na działalność ubezpieczonej, która podejmowała dalsze czynności zmierzające do pozyskania jak największej grupy odbiorców swoich usług.

W orzecznictwie sądowym prezentowany jest pogląd, że rozpoczęcie działalności gospodarczej polega na podjęciu w celu zarobkowym działań określonych we wpisie do ewidencji działalności gospodarczej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2001 r.,

II UK 428/00). Samo zaś wykonywanie działalności gospodarczej obejmuje nie tylko faktyczne wykonywanie w celu zarobkowym czynności należących do zakresu tej działalności, lecz także czynności zmierzające do zaistnienia takich czynności gospodarczych (czynności przygotowawcze), np. poszukiwanie nowych klientów, zamieszczanie ogłoszeń w prasie, załatwianie spraw urzędowych. Wszystkie te czynności pozostają w ścisłym związku z działalnością gospodarczą, zmierzają bowiem do stworzenia właściwych warunków do jej wykonywania. W konsekwencji podjęcie czynności zmierzających bezpośrednio do rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej (czynności przygotowawczych) stanowi już o jej wykonywaniu, o ile w ich następstwie doszło do faktycznego jej uruchomienia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2005r., I UK 80/05; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2006r., I UK 220/05; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2011r., II UK 51/11). Również faktyczne niewykonywanie działalności gospodarczej w czasie oczekiwania na kolejne zamówienie lub w czasie ich poszukiwania, nie oznacza zaprzestania prowadzenia takiej działalności i nie powoduje uchylenia obowiązku ubezpieczenia społecznego. W ocenie, czy zostały podjęte czynności zmierzające bezpośrednio do rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej (czynności przygotowawcze stanowiące już o wykonywaniu tej działalności) należy uwzględniać wszelkie okoliczności sprawy, w tym także zamiar (wolę) osoby prowadzącej działalność gospodarczą. W wyroku z dnia 30 kwietnia 1997r. (III SA 46/96, Przegląd Orzecznictwa Podatkowego 1998 nr 2, poz. 48) Naczelny Sąd Administracyjny trafnie wskazał, że w razie uznania za zaprzestanie działalności gospodarczej innych zdarzeń niż jej likwidacja, należy brać pod uwagę nie tylko okoliczności obiektywne, ale także subiektywne, tzn. zamiar podatnika (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2005r.,

I UK 80/05, OSNP 2006/19-20/309).

Biorąc pod uwagę przytoczone stanowisko orzecznictwa oraz stan faktyczny sprawy, nie może budzić wątpliwości, że M. D. z dniem 5 grudnia 2014r. rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej. Jak było wskazywane, przed urodzeniem dziecka nie świadczyła usług i nie osiągnęła żadnych dochodów, ale w tym okresie - do daty porodu i potem - ubezpieczona podjęła czynności przygotowawcze polegające na reklamowaniu usług i poszukiwaniu klientów. W późniejszym okresie - od marca 2015r. nastąpiło już faktyczne realizowanie działalności i uzyskiwanie dochodów, co nie tylko świadczy o rzeczywistej woli ubezpieczonej prowadzenia działalności gospodarczej, ale także o tym, iż ta działalność - początkowa obejmująca tylko czynności przygotowawcze, przeszła do fazy realizacji i stąd nie mogła być kwestionowana.

Istotne z punktu widzenia prowadzenia działalności i rzeczywistego zamiaru M. D. jest to, że po urodzeniu dziecka ubezpieczona nie zaprzestała prowadzenia działalności gospodarczej, nie doszło również do jej zawieszenia. W okresie od marca 2015r. do lipca 2015r. M. D. zajmowała się udzielaniem porad wychowawczych dla A. K. w związku z problemami z synem. Za powyższą usługę wystawiła w dniu 29 lipca 2015r. fakturę na kwotę łączną 900 zł. Dodatkowo w okresie wakacji realizowała usługę opieki nad K. C., za co we wrześniu 2015r. została wystawiona faktura VAT. Ponadto, ubezpieczona rozszerzyła profil swej działalności, co dowodzi, iż jej zamiarem nie było tylko stworzenie pozorów prowadzenia działalności i uzyskanie świadczeń z FUS. Z dniem 7 lipca 2015r. ubezpieczona dokonała zmiany nazwy prowadzonej działalności na(...) i jako dodatkowy rodzaj wykonywanej działalności gospodarczej w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej wskazała wykonywanie pozostałych robót budowlanych wykończeniowych (kod (...)). Z rozszerzeniem profilu działalności wiązało się faktyczne realizowanie usług w zakresie wykańczania wnętrz i aranżacji terenów. Za te usługi zostały wystawione faktury: w dniu 8 lipca 2015r. na rzecz spółki (...) sp. j. z siedzibą przy ul. (...) w W. na kwotę 2.927,40 zł oraz w dniu 2 października 2015r. na rzecz tego samego

odbiorcy na kwotę 4.305,00 zł. Powyższe niewątpliwie wskazuje więc, że M. D. prowadziła działalność gospodarczą i uzyskiwała z tego tytułu dochody.

W rozpatrywanej sprawie organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie powołał się na okoliczność, że zgłoszenie M. D. do ubezpieczeń społecznych miało charakter pozorny i zostało dokonane z naruszeniem zasad współzycia społecznego. Z takim stanowiskiem organu rentowego nie można się zgodzić już choćby z tego względu, że organ rentowy powołał się na treść art. 58 § 2 k.c. i art. 83 k.c. podczas gdy zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych nie jest jednostronną czynnością prawną, do której stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego o wadach oświadczeń woli, w tym wymienione przepisy, ponieważ oświadczenie to nie stanowi zdarzenia prawnego zmierzającego do osiągnięcia skutków cywilnoprawnych. Stosunek ubezpieczenia społecznego nie jest bowiem stosunkiem cywilnoprawnym, opartym na równorzędności jego podmiotów i wzajemności (ekwiwalencji) świadczeń, lecz uregulowanym ustawowo stosunkiem publicznoprawnym opartym na zasadzie solidaryzmu, a wynikające z niego świadczenia stron tego stosunku nie są świadczeniami cywilnoprawnymi. Błędnie zatem organ rentowy przyjmuje, że zgłoszenie M. D. do ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej stanowi oświadczenie woli złożone w zamiarze osiągnięcia skutku cywilnoprawnego i poddaje je ocenie ważności z punktu widzenia prawa cywilnego (wyrok SN z dnia 5 grudnia 1997r., II UK 106/07, LEX nr 346189; wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 21 stycznia 2014r., III AUa 794/13, Lex nr 1428029). Taka ocena może być przeprowadzona wyłącznie w świetle ustawowych przesłanek z art. 8 ust. 6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz z ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

W rozpoznawanej sprawie działalność gospodarczą, którą zarejestrowała M. D., miała wszystkie cechy, jakie definiuje powołana ustawa o swobodzie działalności gospodarczej, a zatem rodziła obowiązek podlegania ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu. Ubezpieczona, wprawdzie dopiero po urodzeniu dziecka, ale osiągnęła zysk z prowadzonej działalności. Częściowo wiązało się to z okolicznościami, o których była mowa (początek działalności, konieczność podjęcia czynności przygotowawczych, znalezienia klientów, brak środków finansowych na działania marketingowe itp.). W przyszłości z kolei planowane jest zwiększenie przychodów choćby w związku z tym, iż nastąpiło rozszerzenie działalności o usługi w zakresie wykańczania wnętrz i aranżacji terenów.

Z opisanych okoliczności wynika nie tylko sam fakt rzeczywistego prowadzenia działalności, lecz również jej odpłatny, zarobkowy charakter. Z kolei o ciągłości działalności świadczy okoliczność, że ubezpieczona nie świadczyła usług jednorazowych, lecz miały one charakter wielokrotny i powtarzalny.

Organ rentowy poddawał w wątpliwość także i to, by możliwe było prowadzenie działalności gospodarczej w zaawansowanej ciąży. W ocenie Sądu wskazywana okoliczność nie ma w sprawie decydującego znaczenia, gdyż istotne jest, czy działalność została faktycznie podjęta i była prowadzona, a ponadto z uwagi na fakt, iż kobieta w ciąży nie jest wykluczona z kręgu osób, które mogą założyć i prowadzić działalność gospodarczą. Dodatkowo nie ma określonej w przepisach żadnej cezury czasowej, która wskazuje w jakim okresie ciąży można, a kiedy nie wolno, podejmować działalności gospodarczej. W związku z tym, jak wynika z wyroku Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2014r. nawet podjęcie działalności gospodarczej w 8 miesiącu ciąży nie stanowi przeszkody do podlegania ubezpieczeniom społecznym. Prawidłowo przebiegająca ciąża ubezpieczonej nie może być uznana za przeszkodę do skutecznego rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej, zwłaszcza jeśli działalność ta nie wymaga wysiłku fizycznego oraz pozwala na ustalenie elastycznych godzin wykonywania usług, a nawet świadczenie pracy we własnym domu. Samo rozpoczęcie prowadzenia działalności gospodarczej w okresie ciąży, nie jest w żadnym zakresie sprzeczne z prawem (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, III AUa 1542/12, Lex Nr 1311944). Również świadomość ubezpieczonej w momencie rejestrowania działalności odnośnie swego stanu i przewidywanego terminu porodu, nie jest w sprawie okolicznością kluczową i potwierdzającą zasadność wydanej decyzji. Zgłoszenie do ubezpieczeń, nawet jeśli jego celem jest uzyskanie świadczeń, nie jest bowiem sprzeczne z prawem, gdyż skorzystanie z ochrony gwarantowanej ubezpieczeniem społecznym jest legalnym celem zawierania umów o pracę czy rejestrowania

działalności gospodarczej, niemniej niezbędne jest wykazanie realizowania postanowień umowy czy faktycznego prowadzenia działalności, co w przedmiotowej sprawie nastąpiło.

Podkreślić także należy, że istotną okolicznością w sprawie jest to, że M. D. legitymowała się wieloletnim doświadczeniem zawodowym w zakresie opieki nad dziećmi. Od najmłodszych lat opiekowała się dwiema młodszymi siostrami, jak i dziećmi znajomych. W momencie założenia działalności miała również własne dziecko, co niewątpliwie pozwalało jej na zrozumienie potrzeb dzieci.

Wobec powyższego, nie ma podstaw, aby twierdzić, że działalność ubezpieczonej nie była rzeczywiście prowadzona i zmierzała tylko do uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Do takiego nieuprawnionego wniosku doprowadziły organ rentowy

w zasadzie tylko dwie okoliczności – brak zysków na początku prowadzenia działalności gospodarczej i ciąża odwołującej. Jeśli chodzi o pierwszą okoliczność, wskazać należy, iż nie znalazły potwierdzenia wywody organu rentowego, jakoby M. D. podejmując

określone czynności w ramach działalności, nie działała w celu osiągnięcia zysku. Zwrócić wszak trzeba uwagę, iż faktycznie rozpoczęła i prowadziła działalność gospodarczą w sposób zorganizowany i ciągły, o czym świadczą zgromadzone w sprawie dowody

w postaci dokumentów, tj. faktury wystawione klientom, własnoręcznie przygotowane wizytówki, oferta usług na portalu (...) czy też zeznania świadków.

Analizując z kolei kwestię ciąży M. D., należy wskazać, że ciąża sama w sobie nie stanowi ani o nierzeczywistym prowadzeniu działalności gospodarczej, ani

o zamiarze wyłudzenia świadczeń z FUS. Kobieta w ciąży może realizować swe cele zawodowe i jak już wielokrotnie podkreślano w orzecznictwie, jeśli chce uzyskać świadczenia na wypadek choroby i macierzyństwa, to nie można zarzucać jej zamiaru obejścia prawa i dokonywania czynności niezgodnych z prawem. Podobnie jest

w rozpoznawanej sprawie, gdzie sam fakt ciąży nie był zdaniem Sądu okolicznością determinującą ubezpieconą do założenia działalności gospodarczej. Być może wpłynął on na to, iż M. D., by uzyskać ubezpieczenie, postanowiła założyć działalność gospodarczą, nie jest to jednak cel sprzeczny z prawem tym bardziej, że w rozważanym przypadku konkretne okoliczności faktyczne dowodzą rzeczywistych działań podjętych po

5 grudnia 2014r. M. D. zatem, choć była w ciąży, miała możliwość podjęcia działalności gospodarczej. Istotne jest to, czy ją prowadziła, na co Sąd już wskazywał. Dodatkowo nie ma określonej w przepisach żadnej cezury czasowej, która wskazuje w jakim okresie ciąży można, a kiedy nie wolno, podejmować działalności gospodarczej. W związku z tym, jak wynika z wyroku Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2014r. nawet podjęcie działalności gospodarczej w 8 miesiącu ciąży nie stanowi przeszkody do podlegania ubezpieczeniom społecznym (I UK 235/13, Lex nr 1444493).

Ustalony w sprawie stan faktyczny, zdaniem Sądu Okręgowego, daje podstawy do stwierdzenia, że działalność gospodarcza ubezpieczonej spełnia wszystkie cechy działalności gospodarczej, jakimi są: zarobkowy charakter, ekonomiczna klasyfikacja, zawodowy charakter oraz sposób jej wykonywania (zorganizowany i ciągły). Zarzuty organu rentowego kwestionujące fakt prowadzenia działalności i tym samym wskazujące na niepodleganie ubezpieczeniom społecznym okazały się chybione. Ponadto organ rentowy, na który przerzucony jest ciężar dowodu w zakresie wykazania odmiennych okoliczności faktycznych, tzn. udowodnienia, że w okresie objętym sporem ubezpieczona nie zajmowała się przedmiotową działalnością, nie sprostał temu zobowiązaniu. Nie wykazał niewiarygodności zarówno osobowych, (tj. zeznań świadków), jak też materialnych (tj. dokumentów) źródeł dowodowych, a przypomnieć wypada, że wydanie decyzji przez organ rentowy w postępowaniu administracyjnym nie zwalnia tego organu od udowodnienia przed sądem jej podstawy faktycznej, zgodnie z zasadą rozkładu ciężaru dowodu wynikającą z przepisu art. 6 k.c. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2010r.,

II UK 148/09, LEX nr 577847).

Odnosząc się natomiast do kwestii dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego wskazać należy, że zgodnie z regulacjami zawartymi w ustawie systemowej, w przypadku osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą podleganie ubezpieczeniu chorobowemu jest dobrowolne (art. 11 ust. 2 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy o systemie

ubezpieczeń społecznych w brzmieniu obowiązującym zarówno teraz, jak i w okresach objętych zaskarżoną decyzją), co oznacza, że objęcie tym ubezpieczeniem następuje jedynie na wniosek zainteresowanego (art. 14 ust. 1 i 1a tej ustawy). Osoby, które są obejmowane ubezpieczeniami społecznymi na zasadach dobrowolności, zgłaszają wniosek o objęcie ich ubezpieczeniem w terminie przez siebie wybranym (art. 36 ust. 5 ustawy). Obowiązek zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, o których mowa w w/w przepisie należy do tych osób (art. 36 ust.

3 ustawy). W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntował się pogląd, iż objęcie ubezpieczeniem chorobowym wymaga złożenia wyraźnego i jednoznacznego wniosku wprost (wyrok z dnia 29 marca 2012r., I UK 339/11, Lex nr 1212053; wyrok z 22 lipca 2009r., I UK 70/09, LEX nr 529763). M. D. w dniu 15 grudnia 2014r. przesłała do organu rentowego dokumenty zgłoszeniowe, w tym wniosek o objęcie jej od 16 grudnia 2014r. dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym i od tej daty chciała podlegać temu ubezpieczeniu. Wprawdzie organ rentowy wskazywał, że dokumenty zgłoszeniowe zostały przekazane po urodzeniu dziecka, tj. dopiero 7 stycznia 2015r., ale – jak wynika z wyjaśnień złożonych w toku postępowania (k. 71 a.s.) oraz z przedstawionego przez ubezpieczoną potwierdzenia nadania do ZUS przesyłki zawierającej dokumenty zgłoszeniowe – nastąpiło to w dacie, jaką oznaczyła ubezpieczona. Organ rentowy w tym zakresie powołał się zatem na okoliczność niezgodną ze stanem faktycznym, wywodząc z niej, że działanie ubezpieczonej było ukierunkowane tylko na uzyskanie świadczeń z FUS i nie wiązało się z faktycznym rozpoczęciem i prowadzeniem działalności gospodarczej. Tymczasem ubezpieczona złożyła dokumenty zgłoszeniowe do Zakładu jeszcze przed urodzeniem dziecka i w związku z tym jako datę, od której podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu, należało przyjąć 16 grudnia 2014r.

Wobec powyższego, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd zmienił zaskarżoną decyzję przyjmując, że M. D. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega od dnia 5 grudnia 2014r. obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 16 grudnia 2014r.

Sąd na podstawie art. 98 k.p.c. oraz § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013r., poz. 490 – tekst jedn.) zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. na rzecz M. D. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

ZARZĄDZENIE

(...)